

NIECHYBNY (1) *ai*

A pl subst niechybn(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w. s.v. chybny.

Nieomylny, niezawodny; przen:

Wyrażenie: »niechybne szale« = nieomylna sprawiedliwość: BOG to zna/ bierząc k wadze w fwe niechybne fzałe RybGęśli C3.

Synonim: nieomylny.

MM